

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه امفالوسیکلوس های سازند تاربور در ناحیه سمیرم (جنوب غرب اصفهان) با داده های مورفومتریک از این جنس در تتیس

محل انتشار:

پانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا عزیزی - کارشناسی ارشد چینه و فسیل شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

امراه صفری - استادیار گروه زمین شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

حسین وزیری مقدم - استاد گروه زمین شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

حسین صدیق - استادیار گروه زمین شناسی، دانشگاه دامغان، دامغان، ایران

خلاصه مقاله:

نهمینته های سازند تاربور در 5 کیلومتری جنوب غرب سمیرم با ضخامت 462 متر، به طور عمده از سنگ های به (S کربناته و آواری تشکیل شده است. مرز زیرین سازند تاربور در این ناحیه با واحد آواری قرمز رنگ (واحد 2 صورت تدریجی و هم شیب می باشد و مرز بالایی آن با سازند کشکان هم شیب و ناپیوسته به نشانه عدم رسوبگذاری و فرسایش است. ماستریشترین بالایی یک افق غنی از امفالوسیکلوس در سکانس های کربناته حوضه تتیس است. امفالوسیکلوس از بتتیک فرام های اربیتوئیدال شکل است که در یک رخساره منعکس کننده محیط پلت فرم خارجی می باشد و معمولاً همراه با خرده های رودیست و اکینودرم و فرام های دیگری چون اربیتوئیدس، لپیداربتوئیدس، لوفتوزیا و سیدرولیتس کلسی تراپوئیدس یافت می شود. در این پژوهش با توجه به داده های مورفومتری می توان نمونه های یافت شده از سازند تاربور ناحی ه سمیرم رابه سه گونه ی Omphalocyclus anatoliensis, Omphalocyclus cideensis و Omphalocyclus macroporus نسبت داد که می تواند مؤید بازه سنی ماستریشترین میانی-پسین برای سازند تاربور در برش مذکور می باشند

کلمات کلیدی:

امفالوسیکلوس، سمیرم، سازند تاربور، مورفومتریک، ماستریشترین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/135300>

